

Nr 133.

Av herr **Mannerskantz m. fl.**, om anslag till försöksverksamhet med ekolodsutrustning inom ostkustfisket.

Av fiskeriutredningens nyligen avgivna betänkande angående fiskerinäringens efterkrigsproblem framgår, att den önskvärda rationaliseringen av fisket kräver vissa statliga stödåtgärder. Detta stöd skulle bland annat bestå i lån för anskaffande av modern utrustning till fiskebåtarna.

En modernisering och rationalisering av fiskerifartygen samt tillvaratagande av de senaste rönen på fiskets område synes sålunda angeläget. Bland de tekniska förbättringar, som härvid böra ifrågakomma, framstår framför allt utrustandet av fartygen med ekolod.

Anordningen med ekolod på fiskefartygen har vid försök utomlands och även på senare tid inom landet givit goda erfarenheter. Fiskeplatser och fiskstim ha lättare kunnat lokaliseras, och härigenom ha motorbränsle och tid kunnat sparas.

Ett allvarligt hinder för att det svenska fisket i önskvärd utsträckning skall kunna tillgodogöra sig detta senaste tekniska rön utgöra dock de förhållandevis höga kostnader, belöpande sig till mellan 5 000 och 10 000 kronor, som äro förenade med installationen av ekolod i fiskefartygen. Installerandet av ekolodsutrustning kan vidare ifrågakomma endast på större fiskebåtar, d. v. s. sådana som vanligen äro avsedda för högsjöfiske.

Fisket vid vår svenska ostkust sker endast i begränsad omfattning i form av högsjöfiske. Man använder sig därför i regel av mindre båttyper. Det fiske som bedrivs, t. ex. strömmingsfisket, gör emellertid en användning av ekolodsutrustning önskvärd. Anskaffandet av dylik utrustning kommer dock, förutom de dryga kostnaderna för denna, i regel även att innebära kostnader för nya större båtar.

Genom de stora ekonomiska svårigheterna är det därför risk att ostkustfisket kommer att ställas utanför den tekniska utvecklingen på fiskets område. Ostkustfiskets betydelse för landet eller dess andel i det totala fisket behöver inte uttryckligt betonas för att olägenheterna av dess eftersäckning i den tekniska utvecklingen skola framstå. Uppenbart är även, att dessa olägenheter inte endast gälla för ostkustfiskets egen del utan även för hela landet.

Det synes därför rimligt och ur landets synpunkt angeläget, att ostkustfisket i större utsträckning, än dess egna resurser i annat fall skulle tillåta,

genom ett direkt statligt anslag ges möjlighet att följa utvecklingen på området och praktiskt pröva den nya materielen och de nya metoderna.

Kungl. Maj:t bör givetvis efter hörande av lantbruksstyrelsen utfärda närmare bestämmelser innehållande grunderna för beloppets användning och fördelning. Den detaljerade användningen av detta anslag, vilket lämpligen kunde sättas till 50 000 kronor, torde med förtroende kunna överlåtas åt Ostkustfisk centralförening u. p. a. eller regleras genom en närmare överenskommelse med denna organisation.

Med stöd av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte anvisa ett anslag av 50 000 kronor för anskaffande av och för bedrivande av försöksverksamhet med ekolodsutrustning inom ostkustfisket.

Stockholm den 23 januari 1948.

Axel Mannerskantz.

Carl Sundberg.

S. P. Hollertz.

481